

каждъ сме изъ България, колко врѣме сме пѫтували, колко души сме дошли и пр. Съ една дума и ние бѣхме прѣдметъ на искрено участие и на сърдечни симпатии.

Слѣдъ като се наобѣдвахме въ „Соколь“, разпореди се, че въ 5 часа трѣба да отидемъ на гарата за до посрѣднѣмъ братята чехи. Съ знамена чело въ 5 часа ние бѣхме на гарата. Тукъ ние заварихме пакъ цѣлиятъ почти градъ, който бѣ излѣзъ на ново да посрѣща. Къмъ 7 часа пристигна трена. Екна гарата отъ „наздари“, „здрави“ и „ура“. Отъ трена слѣзоха около 700 души чехи. Слѣдъ привѣстванията, всички потеглихме подъ редъ за градината на „Соколь“, гдѣто сѫщата вечеръ имаше концертъ въ честь на гоститѣ. При влизанието на шествието въ граданата музиката засвири ческия химнъ, а всички присѫтстващи, съ снети шапки и прави нѣ крака запѣха. Азъ бѣхъ чудно изненаданъ. Първи пътъ прѣзъ живота си азъ бѣхъ свидѣтель на такава гледка, за първи пътъ виждахъ подтиснатите и свободните сливяни съ сълзи на очи се прѣгрѣщать въ името на славянското единство да говоратъ за бѫдаща славянска соколска конфедерация, за бѫдащия напрѣдъкъ на сдруженото славянство, да пѣятъ песни за въ честь на това обединение. Това бѣ наистина трогателно и азъ не можехъ да се не вѣздържа да се не насълзя.

Къмъ 10 часа пристигнаха, безъ да бѫдатъ почти посрѣдната, братята поляци. Това бѣ изненада за всички ни, а особено за хърватите. Трена трбваше да пристигне въ $11\frac{1}{4}$ часа, споредъ расписанието, а тѣ стигнаха $1\frac{1}{2}$ ч. по-рано. Това бѣ веднага отъ хървати и поляци схванато,